

ifikationer Adgang til at bruge disse i Kirkens Tjeneste. Kunde det ikke falde den højtærede Kirkeminister ind, at der ogsaa kunde findes Kvinder, der var i Besiddelse af disse særlige Kvalifikationer, Kvinder, som ikke var dagligdags Mennesker, som Ministeren udtrykte sig? Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds gjorde opmærksom paa, at efter § 1 skulde man egentlig gaa ud fra, at kvindelige teologiske Kandidater ogsaa havde Adgang til Embeder i Folkkirken. Jeg har nu al Grund til at tro, at dette ikke er Meningen, men det er dog ikke af Vejen ved denne Lejlighed at minde om, at vi her i Landet har en lille Flok af kvindelige teologiske studerende, hvoraf nogle allerede har taget deres Eksamen. Kunde den højtærede Minister ikke tænke sig, at det maaske netop var Kvinder, som havde følt en ganske særlig Kærlighed til dette Studium? Jeg tror, det har været en mindst lige saa levende Interesse og Begejstring, der har bragt dem til at ofre adskillige Aar af deres Ungdom paa et Studium, der maaske slet ingen Fremtid indebar for dem, som den, der har besjælet de unge Mænd, der vidste, at Studiet vilde skaffe dem en sikker Levevej og Livsstilling. Og for deres Vedkommende, som ikke er akademisk uddannede, ja, der er der jo anbragt saa mange Betingelser og Kauteler, at der ikke er meget at risikere ved ogsaa at tage Kvinder med.

Men Ministeren har altsaa ikke villet dette. Jeg beklager i høj Grad den højtærede Ministers Stilling i denne Sag. Desværre kan jeg ikke tale paa alle de kvindelige Landstingsmedlemmers Vegne, thi de tre kvindelige Medlemmer af Partiet Venstre er jo enige med deres Minister i, at Kvinderne ikke kan anses for værdige til at betros Præstegerningen. Derimod deler de andre fire Kvinder her min Beklagelse, og jeg kan forsikre den højtærede Kirkeminister om, at den deles af mange Kvinder ude i Landet, af mange indenfor den højtærede Ministers eget Parti. Dansk Kvindesamfund, som det dog vel er rimeligt at betragte som et Talerør for Kvindernes Tarv og som en Vogter af deres Ret, bliver ikke træt af at pege paa, at der gøres Kvinderne Uret ved den omtalte Forbigaaelse. Ved hvert Ministerskifte faar Haabet nyt Liv, man tænker, at nu vil man maaske naa Maalet. Da derfor Ministeriet Madsen-Mygdal traadte til i December Maaned, ansøgte en Deputation, bestaaende bl. a. af Formanden for Dansk

Kvindesamfund, Fru Elisa Petersen, som er en meget anset Partifælle af den højtærede Kirkeminister, Ministeren om Foretræde for at spørge om hans Stilling og for at forebringe ham Dansk Kvindesamfunds Ønske om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Ministerens Svar blev imidlertid en blank Afvisning, en bestemt Udtalelse om, at han ikke agtede at fremsætte noget Lovforslag, der kunde give Mænd og Kvinder Ligestilling paa det omtalte Omraade.

Naar jeg gerne har villet gøre disse Bemærkninger, er det ikke, fordi jeg nærer det ringeste Haab om at gøre Indtryk paa den højtærede Minister, men fordi jeg synes, at der ved en Lejlighed som denne, hvor der er Tale om Adgang til Præsteembeder, skal lyde en Røst fra Kvinderne; jeg synes, det skal siges her i Rigsdagen, som er det rette Forum for Afgørelsen, at vi, der er frie Statsborgere, anser det for en Ret, som Grundloven hjemler os, at faa den Indskrænkning i Lov Nr. 100 af 4. Marts 1921 ophævet, som formener os Adgang til visse Tjenestemandstillinger.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 16. Marts Kl. 1¹/₂. Dagsordenen er da:

1) *Første Behandling af:*

Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1924—25.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forbud mod Handel med visse for Kvinder sundhedsfarlige Genstande.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkkirken.

Mødet hævet Kl. 3³⁵.